

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์
ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์เพราะเหตุค้ำข้องใจของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา
พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์เพราะเหตุค้ำข้องใจของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์เพราะเหตุค้ำข้องใจของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ และมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบกับมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๐ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์เพราะเหตุค้ำข้องใจของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

“นายกสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

“พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

“ก.อ.ร.ม.” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐

“ประธาน” หมายความว่า ประธานกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

“เลขานุการ” หมายความว่า เลขานุการคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

ข้อ ๔ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความค้ำข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ยกเว้นกรณีการสั่งลงโทษหรือการตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ต่อ ก.อ.ร.ม. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ถูกระทำหรือได้รับคำสั่ง

/ข้อ ๕ พนักงาน...

ข้อ ๕ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาอาจร้องทุกข์ได้ในกรณี ดังนี้

(๑) กรณีเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เป็นต้นว่า ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๒) กรณีมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาต่อตน ดังนี้

(ก) บริหารงานบุคคลโดยเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่อง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายภาพหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรมหรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อกฎหมาย

(ข) ไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม หรือ

(ค) เจตนาประวิงเวลาหรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางเรื่องโดยไม่มีเหตุอันควร เป็นเหตุให้เสียหายหรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้

ข้อ ๖ ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็นให้ ก.อ.ร.ม. มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ก.อ.ร.ม. ชั้นคณะหนึ่งหรือหลายคณะ โดยแต่ละคณะให้มีอำนาจหน้าที่เป็นผู้พิจารณากลับกรอง ตรวจสอบสำนวนอุทธรณ์ของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาแล้วเสนอต่อ ก.อ.ร.ม. เพื่อพิจารณา หรือปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมายจาก ก.อ.ร.ม.

ข้อ ๗ ให้ ก.อ.ร.ม. พิจารณาการร้องทุกข์ของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ในกรณีที่เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องทุกข์จากผู้ร้องทุกข์

ในกรณีที่ไม่สามารถพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ผู้ร้องทุกข์มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

ข้อ ๘ ผู้ร้องทุกข์มีสิทธิคัดค้าน ประธาน หรือกรรมการ หากผู้ร้องทุกข์เห็นว่ามีความผิดอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในเรื่องที่ร้องทุกข์

(๒) มีส่วนได้ส่วนเสียในเรื่องที่ร้องทุกข์

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ร้องทุกข์

(๔) เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๕) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติหรือทางการสมรสกับบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) อันอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้ร้องทุกข์

ข้อ ๙ การคัดค้านประธาน และกรรมการตามข้อ ๘ ให้ผู้ร้องทุกข์ทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธานด้วยตนเอง หรือจะส่งทางไปรษณีย์ตอบรับภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับทราบคำสั่งหรือนับแต่วันที่ทราบเหตุแห่งการคัดค้านก็ได้ พร้อมทั้งระบุข้อคัดค้านพร้อมแสดงข้อเท็จจริง และข้อกฎหมายที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านว่า จะทำให้การพิจารณาไม่ได้ความจริงและยุติธรรมอย่างไร

เมื่อได้รับหนังสือคัดค้านแล้ว ให้เลขานุการลงประทับตรารับและลงทะเบียนรับไว้เป็นหลักฐานในวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ยื่นหนังสือด้วยตนเองให้ออกใบรับหรือจัดให้ออกใบรับให้ด้วย และให้ส่งสำเนาหนังสือคัดค้านและแจ้งวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านให้ประธานทราบและรวมไว้ในสำนวนร้องทุกข์

/ข้อ ๑๐ การพิจารณา...

ข้อ ๑๐ การพิจารณาเรื่องการคัดค้านตามข้อ ๘ หากประธานพิจารณาเห็นว่าหนังสือคัดค้านมีเหตุผลรับฟังได้ จะต้องให้โอกาสผู้ถูกคัดค้านชี้แจงข้อเท็จจริงหรืออาจตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสม โดยไม่ผูกพันกับคำคัดค้านหรือคำชี้แจงของผู้คัดค้านหรือผู้ถูกคัดค้าน หรือพยานหลักฐานของผู้คัดค้านหรือผู้ถูกคัดค้าน

ในกรณีที่ประธานพิจารณาเห็นว่าหนังสือคัดค้านไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะรับฟังได้ให้สั่งยกคำคัดค้านพร้อมทั้งแสดงเหตุผลในการพิจารณาสั่งการ ทั้งนี้ ให้สั่งการภายในสิบห้าวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้านหรือคำชี้แจงของผู้ถูกคัดค้านพร้อมทั้งแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบ การสั่งยกคำคัดค้านให้ถือเป็นที่สุด

ในกรณีที่หนังสือคัดค้านมีเหตุผลที่รับฟังได้ ให้ถือว่าผู้ถูกคัดค้านพ้นจากหน้าที่กรรมการคราวนั้น โดยให้ถือว่า ก.อ.ร.ม. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่เพื่อพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นต่อไปจนแล้วเสร็จ

ในกรณีที่ประธานไม่สั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาตามวรรคสอง ให้ถือว่าผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่กรรมการเฉพาะการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้น

การพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่กรรมการตามวรรคสามและวรรคสี่ ไม่กระทบถึงการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ที่ดำเนินการไปแล้ว

ในกรณีที่ประธานถูกคัดค้านให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานที่ประชุมชั่วคราวเพื่อพิจารณาเรื่องคัดค้านดังกล่าว หากหนังสือคัดค้านมีเหตุผลที่รับฟังได้ ให้ถือว่าผู้ถูกคัดค้านพ้นจากหน้าที่ประธานคราวนั้น โดยให้ถือว่า ก.อ.ร.ม. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่เพื่อพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นต่อไปจนแล้วเสร็จ

ในกรณีที่คณะกรรมการตามวรรคหกไม่มีมติและสั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาตามวรรคสอง ให้ถือว่าประธานซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่เฉพาะการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้น

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ประธานหรือกรรมการเห็นว่าตนมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านตามข้อ ๘ ให้ผู้นั้นรายงานต่อ ก.อ.ร.ม. และให้นำข้อ ๑๐ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๒ การร้องทุกข์ ให้ร้องทุกข์ได้สำหรับตนเองเท่านั้นจะร้องทุกข์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นร้องทุกข์แทนไม่ได้

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ถึงแก่ความตายไปก่อนที่จะใช้สิทธิร้องทุกข์ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ทายาทผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอดของผู้นั้นมีสิทธิที่จะร้องทุกข์แทนได้

ในกรณีที่มีทายาทหลายคน ทายาทเป็นผู้ไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ หากทายาทเหล่านั้นประสงค์จะร้องทุกข์แทนตามวรรคสอง ให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองและประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยความสามารถ มาเทียบเพื่อการใช้บังคับ แล้วแต่กรณีโดยอนุโลม

ข้อ ๑๓ คำร้องทุกข์ให้ทำเป็นหนังสือถึง ก.อ.ร.ม. ลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้ร้องทุกข์ และต้องมีสาระสำคัญที่แสดงข้อเท็จจริง และปัญหาของเรื่องให้เห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาอย่างไร พร้อมทั้งระบุความประสงค์ของการร้องทุกข์

ในกรณีผู้ร้องทุกข์มีความประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสือร้องทุกข์หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจาก่อนที่ ก.อ.ร.ม. เริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๑๔ การยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ ให้ผู้ร้องทุกข์ยื่นต่อประธาน

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์นำหนังสือร้องทุกข์มายื่นเอง ให้เลขานุการเป็นผู้รับหนังสือและออกใบรับหนังสือประทับตรารับหนังสือลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่ได้รับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณและให้ถือวันที่ได้รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสือร้องทุกข์

/ในกรณีที่...

ในกรณีที่ส่งหนังสือร้องทุกข์ทางไปรษณีย์ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ของหนังสือเป็นวันยื่นหนังสือร้องทุกข์

ข้อ ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาร้องทุกข์ ให้ถือปฏิบัติดังนี้

(๑) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์ ให้ถือวันที่ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันได้รับคำสั่ง ถ้าผู้ถูกสั่งไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง และมีการแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกสั่งทราบกับมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกสั่ง แล้วทำบันทึกลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันได้รับคำสั่ง ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งได้โดยตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือโดยส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ไปให้ผู้ถูกสั่ง ณ ที่อยู่ของผู้ถูกสั่ง ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งไปให้สองฉบับ เพื่อให้ผู้ถูกสั่งเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งส่งกลับคืนมาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้เมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่า ผู้ถูกสั่งได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อ และวัน เดือน ปีที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกสั่งได้รับคำสั่งแล้ว

(๒) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรง ให้ถือวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้ร้องทุกข์รับทราบหรือควรได้รับทราบคำสั่งนั้นเป็นวันได้รับแจ้งถึงการกระทำหรือได้รับคำสั่ง

(๓) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติหรือใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อผู้ร้องทุกข์โดยไม่ได้มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้รับทราบถึงการปฏิบัติหรือใช้อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นวันได้รับแจ้งถึงการกระทำ

ข้อ ๑๖ เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ไว้แล้วผู้ร้องทุกข์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่ ก.อ.ร.ม. เริ่มพิจารณาร้องทุกข์ก็ได้โดยยื่นหรือส่งตรงต่อประธาน

ข้อ ๑๗ ให้ ก.อ.ร.ม. มีหนังสือแจ้งพร้อมทั้งส่งสำเนาหนังสือร้องทุกข์ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นส่งคำชี้แจงของตนและเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องถ้ามี ไปเพื่อประกอบการพิจารณาภายในสิบห้าวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสือ

ข้อ ๑๘ เรื่องร้องทุกข์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นเรื่องร้องทุกข์ที่ถูกต้องตามข้อ ๑๓ และยื่นภายในกำหนดเวลาตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาว่าเรื่องร้องทุกข์รายใดเป็นเรื่องร้องทุกข์ที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้ ก.อ.ร.ม. เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย หาก ก.อ.ร.ม. มีความเห็นไม่รับเรื่องร้องทุกข์ไว้พิจารณา ให้เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ และให้แจ้งมติพร้อมทั้งแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็วและให้แจ้งผู้บังคับบัญชาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบด้วย

ข้อ ๑๙ ผู้ร้องทุกข์จะขอถอนเรื่องร้องทุกข์ก่อนที่ ก.อ.ร.ม. พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นตรงต่อประธาน เมื่อได้ถอนเรื่องร้องทุกข์แล้วการพิจารณาการร้องทุกข์ให้เป็นอันระงับไปและให้ ก.อ.ร.ม. แจ้งให้สภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ

ข้อ ๒๐ การพิจารณาการร้องทุกข์ให้ ก.อ.ร.ม. พิจารณาจากคำร้องทุกข์ คำชี้แจงของผู้ที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใด ๆ หรือขอให้ผู้แทนหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วนบริษัท หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา ผู้ร้องทุกข์มีสิทธินำพยานความหรือที่ปรึกษา ซึ่งมีใช้พยานของตนเข้ามาในการพิจารณาของ ก.อ.ร.ม. ได้ การใดที่พยานความหรือที่ปรึกษาได้ทำลงต่อหน้าผู้ร้องทุกข์ให้ถือว่าเป็นการกระทำของผู้ร้องทุกข์ เว้นแต่ผู้ร้องทุกข์จะได้คัดค้านเสียแต่ในขณะนั้น

ในกรณีที่นัดให้ผู้ร้องทุกข์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบด้วยว่าถ้าประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้มาแถลงแก้หรือมอบหมายเป็นหนังสือให้บุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแถลงแก้ด้วยวาจาต่อที่ประชุมครั้งนั้นก็ได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าวให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้ร้องทุกข์ได้

ข้อ ๒๑ เมื่อ ก.อ.ร.ม. ได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๕ (๑) แล้ว ถ้าเห็นว่า

(๑) การที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ให้ยกคำร้องทุกข์

(๒) การที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติแก้ไขโดยเพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้น หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) การที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องตามกฎหมาย แต่บางส่วน และไม่ถูกต้องตามกฎหมายบางส่วน ให้มีมติแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๔) สมควรดำเนินการโดยการประการอื่นใดเพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมายและมีความเป็นธรรม ให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

ข้อ ๒๒ เมื่อ ก.อ.ร.ม. ได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๕ (๒) แล้ว ถ้าเห็นว่า

(๑) การปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์มิได้มีลักษณะตามที่กำหนดในข้อ ๕ (๒) ให้ยกคำร้องทุกข์

(๒) การปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์มีลักษณะที่กำหนดในข้อ ๕ (๒) ให้มีมติแก้ไข หรือถ้าแก้ไขไม่ได้ ให้ดำเนินการประการอื่นหรือให้ข้อเสนอแนะตามที่เห็นสมควรเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบแบบแผนของทางราชการหรือจรรยาบรรณของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา

ข้อ ๒๓ การพิจารณามีมติตามข้อ ๒๑ และข้อ ๒๒ ให้บันทึกเหตุผลของการพิจารณาไว้ในคำวินิจฉัยพร้อมลงลายมือชื่อของกรรมการที่วินิจฉัยเรื่องนั้น ถ้ากรรมการคนใดมีความเห็นแย้งให้มีสิทธิทำความเห็นแย้งของตนรวมไว้ในคำวินิจฉัยได้

ข้อ ๒๔ เมื่อ ก.อ.ร.ม. มีคำวินิจฉัยตามข้อ ๒๑ และข้อ ๒๒ แล้ว ให้แจ้งอธิการบดีเพื่อสั่งและปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้นพร้อมทั้งแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองแล้วแต่กรณีให้ผู้ร้องทุกข์ทราบด้วย โดยให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันทำการ

/เมื่ออธิการบดี...

เมื่ออธิการบดีได้ดำเนินการตามมติของ ก.อ.ร.ม. แล้ว ให้รายงานผลการดำเนินการให้ ก.อ.ร.ม. และ
สภามหาวิทยาลัยทราบ

ข้อ ๒๕ การดำเนินการเกี่ยวกับการร้องทุกข์ที่ดำเนินการอยู่ก่อนข้อบังคับนี้และยังไม่เสร็จสิ้น
ให้อยู่ภายใต้ข้อบังคับนี้

ข้อ ๒๖ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

ในการตีความหรือวินิจฉัยกรณีที่มีปัญหาขัดข้องเกี่ยวกับการดำเนินการตามข้อบังคับนี้หรือในกรณีที่ข้อบังคับ
นี้มีได้กำหนดไว้ ให้สภามหาวิทยาลัยวินิจฉัยชี้ขาด และคำวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัยให้เป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐

(ศาสตราจารย์กิตติคุณสุทธิพร จิตต์มิตรภาพ)

นายกสภามหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์